

Träningen är stegvis uppbyggd, hunden får kampa med trasa först.

på att ta fram arbetande hundar. De kanske inte alltid är så vackra, men de är funktionella. Vi har ganska bra förspant. De tyska brukslinjerna finns i Holland, Belgien, USA och är en bra grund att stå på.

Dobermann är ju en tacksam hund att ställa ut, en anatomisk idealmodell, en siluetteras med uppfödargrupper som stöpta i samma form.

Ronnie har förståelse för utställningsfantasterna, men invänder:

– Får vi inte fram tillräckligt många ekipage som kan visa sig på bruksbanan, så är det svårt att motivera aveln.

Ronnie Eng inser att man har en lång väg att gå.

Vilka mentala egenskaper skulle behöva förbättras för att dobermann ska kunna göra comeback?

– Vad jag ser på våra hundar i Sverige är att de brister i kamplusten, temperamentet och dådkraften. Det är de stora bitarna. Det som är viktigt hos dobermann är kamplusten och den sociala kamplusten, för att få hunden att arbeta bra, säger han.

– Sedan beror det på vad man ska arbeta med, om man behöver aggressioner i hunden, om man behöver mod, osv.

Vakthund prioriteras

Dobermann var ju en av de absolut främsta bruksraserna. Det går att komma dit igen. Ronnie Eng är optimistisk:

– Jag har själv tävlat i elitklass i olika grenar och jag vet hur det känns att vara ensam med dobermann bland 15 schäfrar. Då kommer folk och säger "Oh, vilken trevlig dobermann. Det går ju att jobba med sådana här också!"

– Men dessa människor skulle inte ta steget att köpa en dobermann, för de har ju bara sett EN på bruks. Men skulle man se TIO dobermann samma dag... då är det kanske någon som skulle nappa och vilja prova med en ras som är lite friskare än vad schäfern är.

Problem med oseriösa ägare?

– Nej, men det är klart att det finns en och annan som inte är speciellt seriös. Många köper väl dobermann för att visa upp sig och vara häfiga. Dessvärre kan det bli en ökning här.

– Vi har ett samhälle som blir allt hårdare, det märks inte minst på folk som ringer och vill köpa valp. Vad ska du ha den till, säger jag. Typiskt svar är: "Vakta lite och sällskap och så ska vi köra lite lydnad." Ronnie menar att prioriteringsordningen har förändrats.

– För tio år sedan sa man: "Jag vill ha en kompis, jag vill kunna ut och träna lite." Det var inget tal om några vakthundar. Idag är det ständigt återkommande, folk är skräja, man vill ha en hund som skydd. Alldeles nyss ringde en kille och sökte en skyddshund. Han kände sig hotad. Jag sa att sådana hundar finns inte att köpa. Du måste träna dig till en sådan hund i så fall.

Uppfödarna är medvetna om det här problemet, men uppfödarna har olika mål med sin avel.

– Många uppfödare har målet att ha snygga hundar, säger Ronnie och hävdar att det avelsmålet är otillräckligt.

"Enhundshund"

När folk ringer och vill fundera på att skaffa en

Ronnie Eng.

valp, så är det nära till hands att jämföra med schäfern.

– Skillnaden ligger mycket i att en schäfer har mindre "spring i benen" än en dobermann. Öppnar du billuckan med en dobermann i bilen säger det "Tjong!" och så är hunden i skogsbrynet på andra sidan gatan. Släpper du ut en schäfer, så har du den runt fötterna. Där har du den stora skillnaden. Schäfern har flockegenskapen inbyggd, den vill vara i flocken. En dobermann är sig själv närmast. En dobermann är en enmanshund, sägs det. Jag skulle snarare vilja kalla den en "enhundshund". Misslyckas dobermannägaren med det sociala samspelet får man en hund som säger "Hej då!" när det passar den och försvinner som en blix. Kanske kommer den tillbaka ett par timmar senare, lerig och haltande.

Det är en fråga om ledarskap.

– De sociala banden måste man träna in från början och befästa redan hos valpen: "Det är du och jag som jobbar ihop!" Det är mycket viktigt och framför allt svårare att få ledarskap att fungera med en dobermann, den har så mycket egen vilja.

– Folk har väldigt svårt att förstå det här. Många kommer till MUH-test och korning och blir väldigt konfunderade: "Oj då, ska vi släppa hunden? Det går inte!" Tyvärr får man bryta eftersom de inte har någon koll på hunden. Hunden kanske är jättebra, men ägaren har inget ledarskap. När en dobermann drar iväg är den borta på två sekunder.

Hundägarna brukar annars inte vara svåra att få att intressera sig för MUH. Problemet är det ljumma intresset från uppfödarnas sida. Engagemanget har blivit bättre, men det är fortfarande dåligt, anser Ronnie.

– Det finns uppfödare som tror att hundarna blir förstörda, säger Ronnie och menar att resonemanget ger utrymme för en del själv-rannsakan inom uppfödarkåren.

– Tar mina hundar skada av ett MUH-test, då kan man börja fundera på vad det är för slags hundar man föder upp... Jag får rannsaka mig själv, inte testet. Istället får jag se till att få fram bättre hundar, som klarar det. Det är kärnpunkten!

Roligt men svårt

Skyddstjänst av kontinental modell (IPO) - ska tävlingsgrenen föra dobermann tillbaka till bruksbanan? Ronnie Eng menar att just IPO passar dobermann. Dessutom är det en gren där många av de mer udda brukshundarna utmärkt väl hävdar sig på lika villkor som schäfer.

– Det kan man se på kontinenten att schäfern är inte dominerande på något sätt. Därför tycker jag att det är roligt att vi fått hit IPO, så

